

Notat: Alt i land

Fremtidens fiskeripolitik starter med "Alt i Land" princippet

Vi har lige nu et hidtil uset momentum i forhold til at påvirke udformningen af en ny fælles europæisk fiskeripolitik. Det har vi, fordi EU's fiskerikommissær – Maria Damanaki – har valgt at "viske tavlen ren" i forbindelse med en revision af den Fælles Europæiske Fiskeripolitik (CFP). Det er på den baggrund, at Danmarks Fiskehandlere engagerer sig i debatten. Som interesseorganisation for fagfolk i fiskebranchen er vi forpligtet til at bidrage med vores bud på, hvordan vi sikrer en fremtidig bæredygtig fiskeripolitik og forvaltning, så vores generation kan efterlade havets ressourcer i bedre tilstand, end vi modtog dem i.

Vi skal værne om og beskytte vores maritime ressourcer, og vi skal høste af ressourcerne med respekt. Det ansvar påhviler ikke kun vores fødevarereminister og fiskerne, men os alle sammen.

Fremtidens fiskeripolitik skal være sammenhængende og enkel at administrere. Danmarks Fiskehandlers plan består af 4 indsatsområder:

1. Forvaltningen
2. Fiskeriet
3. Havmiljøet
4. Fiskeren

Forvaltningen – fuldt overblik

Vores forvaltning skal have bedre muligheder for at løfte det ansvar, der påhviler dem i forhold til at forvalte fiskeressourcen bæredygtigt. Hvis fiskerne bragte alt hvad de fangede med i land, ville vores forvaltning få et fantastisk overblik, og dermed også et super værktøj til at gennemføre en fair regulering, som hurtigere og mere effektivt kan skabe resultater, da man til enhver tid vil kunne se hvilke fartøjer, der fisker hvordan, i hvilket område og med hvilket resultat. Det giver en virkningsfuld regulering – en regulering, der meget hurtigt kan reagere på ændringer.

En meget interessant sidegevinst ved dette princip er, at der samtidig indhentes en stor informationsmængde om fiskeriet og dets følgevirkninger på det marine økosystem. En informationsmængde, som man i dag anvender mange ressourcer på at forsøge at fremskaffe til forskere og forvaltere til brug for fremtidig regulering af fiskeriet. Danmarks Fiskehandlere kalder det for 'Alt i Land' princippet.

Fiskeriet

Vi er forpligtet til at tage vare på de fisk, der bringes på dæk. At returnere døde eller hårdt beskadigede fisk til havet er moralsk forkasteligt, men desværre en praksis, som den nuværende fiskeripolitik har tilskyndet til.

'Alt i Land' princippet betyder ekstra arbejde for fiskeren, som nu skal til at tage vare på det, som kommer på dæk. Det koster både tid og penge. Som modydelse for denne ulejlighed får fiskeren større kvoter på de målarter, som på nuværende tidspunkt har størst kommerciel interesse. Denne kvoteforøgelse skal altså indregnes i den symbolske pris, som fiskeren som udgangspunkt vil få, hvis alt det ikke kommercielt interessante fisk og skaldyr afsættes til fiskemel og fiskeolie mv. Men lad os se om vi ikke kan gøre det bedre. Så snart vi kan anv-

ende disse arter til konsum stiger priserne nemlig. Faste tilførsler af mindre kendte arter og småfisk til markedet vil give de bedste muligheder for at udvikle markedet, så vi på sigt kan få gjort arter, der i dag er kommercielt uinteressante, økonomisk interessante.

Større kvoter kan lade sig gøre fordi forvaltningen med 'Alt i Land' får fuld indsigt i fiskeriet, og på den baggrund kan slække på kontrol, der ikke længere er nødvendig, da alt alligevel skal med i land. Udsmid stoppes også, og indgår fremadrettet i kvoten.

Det lyder meget enkelt og let, men der er en udfordring i denne tilgang til fiskeri. En udfordring som kræver, at forvalter og fisker ser hinanden som makkere, og hvis fornemmeste opgaver er at få så meget ud af havets ressourcer, at vi undgår at bedrive et fiskeri der ikke er bæredygtigt. Med 'Alt I Land' bliver fiskeren nemlig bedt om at stoppe sit fiskeri så snart en af kvoterne på fartøjet er opbrugt. Det kan betyde, at andre kommercielt interessante kvoter ikke kan udnyttes. Det er i disse situationer, at forvaltningen skal yde deres bedste for at guide fiskeren til mere fiskeri. Det kan betyde skift i område eller redskab, baseret på forvaltningens indsigt i hele fiskeflådens indsats. Men også fiskeren selv har muligheder for optimere fangsten ved at købe, leje og bytte sig til kvoter, som passer til det fiskeri, han ønsker at bedrive.

'Alt I Land' princippet er altså ikke stærkere end det svageste led i kæden. Det gode ved dette er imidlertid, at det sættes skarpt fokus på udnyttelsen af selektive redskaber, for kan du målrette dit fiskeri, så det bliver mere rent, får du automatisk også lettere ved at fortsætte dit fiskeri på alle dine kvoterede fisk. Der har i de sidste mange år været brugt enorme mængder ressourcer på at udvikle selektive redskaber til fiskeriet, og med 'Alt I Land' princippet bliver det endnu mere interessant at benytte sig af disse muligheder.

Hvis ovenstående implementeres, bestemmer fiskeren selv hvornår han vil til havs og i hvor lang

tid. Der er i princippet ingen krav til redskaber ud fra logikken desto dårligere valgt redskab, desto hurtigere stopper fiskeriet. Det er kontant, men uhyre enkelt.

Havmiljøet

Vores havmiljø skal have de bedste betingelser for at være så produktivt som overhovedet muligt. Det kræver – set med fiskehandlernes øjne – områder, hvor fisk og skaldyr kan være uforstyrret – ikke kun for fiskere, men også for andre aktiviteter som eksempelvis sandsugning. Uforstyrrede områder giver den marine flora og fauna muligheder for at reetablere sig og nå op på tidligere tiders produktive niveauer. Fisk og andre ikke fastsiddende organismer vil kunne trække ud i de omgivende havområder, hvor de kan fanges. Danmarks Fiskehandlere kalder disse områder for produktionszoner.

Fiskeren

Vi skal arbejde for at bevare den faglige stolthed i både fiskeriet og den efterfølgende handel med fisk og skaldyr. Derfor er det vigtigt, at en fremtidig ny europæisk fiskeripolitik bliver en medspiller for fiskerne – en fiskeripolitik, som skal belønne de dygtigste fiskere. En politik og forvaltning, som tvinger fiskerne til "genudsætning" og samtidig muliggør "highgrading" – er utroværdig, uværdig og ikke i overensstemmelse med erhvervets faglige stolthed.

'Alt I Land' indfrier også denne vision. Når en fisker tager på havet skal han naturligvis belønnes for sin faglige dygtighed – altså på hvor meget han kan fange og ilandbringe! Vi skal have et system, der som udgangspunkt bygger på tillid og tilskyndelse frem for kontrol og styring.

Lykkes vi med denne plan, får vi det bedste afsæt for, på en troværdig måde fortsat at arbejde med at få danskerne til at spise mere fisk. Det handler nemlig om fisk til folket, gerne mere end hvad er tilfældet i dag – og med en god smag i munden naturligvis...